

عنوان مقاله:

بررسی پروتکل های مسیریابی تک پخشی و چند پخشی در شبکه های خودرویی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی مهندسی برق و کامپیوتر سیستمهای توزیع شده و شبکه های هوشمند و نخستین کنفرانس ملی مهندسی پزشکی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

فهیمة خراسانی فرد - کارشناسی ارشد شبکه های کامپیوتری

مرتضی رموزی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی کاشان

خلاصه مقاله:

شبکه های سیار موردی زیرمجموعه ایی از شبکه های بی سیم میباشد که بدون زیر ساختار خاصی برپا میشوند که در آن گره ها میتوانند آزادانه در هر جهت حرکت کنند و با یک رفتار دلخواه با همدیگر ارتباط برقرار کنند. با افزایش استفاده از وسایل موتوری ، رشد شهرها و روند روبه رشد جمعیت، تصادفات جاده ایی نیز نرخ فزاینده ایی یافته است. دلایل این تصادفات عدم وجود دانش قبلی در مورد تراکم ترافیک، وضعیت جاده، تغییر خط و غیره است. همه این مشکلات را میتوان با شبکه خودرویی حل کرد. شبکه های خودرویی نوع جدیدی از دسترسی بی سیم است که دسترسی بی سیم برای محیط خودرویی برای ارتباطات خودرو با خودرو و خودرو با کنار جاده را فراهم میکند. وجود کاربردهای مختلف در شبکه خودرویی مانند هشدار تصادف خودروها، هشدار فاصله امنیتی، کنترل گشت زدن، انتشار اطلاعات جاده، دسترسی به اینترنت، مکان نقشه و پارکینگ خودکار و خودروی بدون راننده از مزایای شبکه های خودرویی است. پیادهسازی کارآمد ارتباطات خودرویی میتواند سیستم مدیریت ترافیک را بهبود دهد. کارایی ارتباطی بین خودروها به مسیریابی بهتر در شبکه وابسته است و مسیریابی به روشهای مختلفی انجام میشود. مسیریابی در شبکه خودرویی ممکن است تکپخشی یا چندپخشی و ... باشد و برای مسیریابی مختلف ممکن است پروتکلهای مختلف استفاده شود. شبکه های موردی سیار بدون زیرساخت هستند که خودروها به عنوان یک گره عمل میکنند و هیچ زیرساختی برای پشتیبانی موردی در شبکه بی سیم وجود ندارد، بنابراین نیاز به یک رویه مسیریابی وجود دارد. پروتکلهای مسیریابی مکانیزمی است که بهترین مسیر را برای فرستادن داده از مبدا به مقصد انتخاب میکنند.

کلمات کلیدی:

شبکه های خودرویی، شبکه های سیار موردی، مسیریابی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/768184>

